

Š i f r a k a n d i d a t a :

Državni izpitni center

M 1 8 1 1 9 2 1 3

SPOMLADANSKI IZPITNI ROK

SLOVENŠČINA KOT DRUGI JEZIK

Izpitna pola 3

Daljše esejsko besedilo (400–600 besed)

Torek, 12. junij 2018 / 90 minut

Dovoljeno gradivo in pripomočki:

Kandidat prinese nalivno pero ali kemični svinčnik in enojezični slovar.

Kandidat dobi dva konceptna lista in dva ocenjevalna obrazca.

Priloga z izhodiščnim besedilom je na perforiranem listu, ki ga kandidat pazljivo iztrga.

SPLOŠNA MATURA

NAVODILA KANDIDATU

Pazljivo preberite ta navodila.

Ne odpirajte izpitne pole in ne začenjajte reševati naloge, dokler vam nadzorni učitelj tega ne dovoli.

Prilepite kodo oziroma vpišite svojo šifro (v okvirček desno zgoraj na tej strani in na ocenjevalna obrazca). Svojo šifro vpišite tudi na konceptna lista.

Izpitna pola vsebuje navodila za pisanje daljšega esejskega besedila, ki naj obsega od 400 do 600 besed. Število točk, ki jih lahko dosežete, je 35.

Pišite **v izpitno polo** z nalivnim peresom ali s kemičnim svinčnikom. Pišite čitljivo in skladno s pravopisnimi pravili, vendar ne samo z velikimi tiskanimi črkami. Če se zmotite, napačno besedo ali poved prečrtajte in jo zapišite na novo. Nečitljivo besedilo bo ocenjeno z 0 točkami. Osnutek daljšega esejskega besedila pišite na konceptna lista. Osnutek se pri ocenjevanju ne upošteva.

Zaupajte vase in v svoje zmožnosti. Želimo vam veliko uspeha.

Ta pola ima 8 strani, od tega 1 prazno.

1. Priloga z izhodiščnim besedilom

Milan Dekleva: Telo iz črk (odlomek)

Milan Dekleva: Telo iz črk: roman o Almi. Ljubljana: Cankarjeva založba, 2015. 53–55.

Takole bom rekel, se nasmehne stotnik in obe roki opre na glavič palice. Upam, da ne bo neprijetno, gospodična. Potem molči, išče prave besede. Navdušen sem nad vašimi pesmimi. Videl sem jih na mizi gospe K. Nisem se mogel upreti in sem jih začel brati. Tega brez vašega dovoljenja ne bi smel storiti. Oprostite mi, a zdi se mi pomembno, da slišite moje pohvalno mnenje.

Ker me hvalite, vam oprostim, se nasmehne Alma, čeprav si stotniku ne upa pogledati v oči. Pesmi sem vam hotela pokazati, ker vem, da se spoznate na poezijo in jo imate radi. Bala sem se, da so preveč začetniške, odslej mi bo lažje. Zadržano ga pogleda, z rahlo spuščeno glavo, iz polovičnega profila, tako da L. ne more videti njenega begavega očesa in polzaprte veke. Upam, da ste iskreni.

Seveda, reče stotnik. Seveda. Vaše pesmi so polne plemenite melanholije. Pripovedujejo mi, da ne marate ravnodušnega sveta, surovega, brezdušnega časa, v katerem je hlepenje po moči postalo družbena norma. Bil sem vojak, gospodična. Poznam družčino brezobzirnežev, ki gospodarijo z življenjem in smrtjo. Ob spominu na krutost ljudi, ki ne poznajo ugovora vesti, me preplavi groza.

Stotnik vzdihne, se nasloni nazaj in se zagleda v nebo nad krošnjami platan. Pišite, gospodična. Psihopati in barbari razjedajo dušo sveta. Poln kavern in senc je, kot pljuča tuberkuloznega bolnika. Pišite, ker bo brez verzov z našega planeta izginila zadnja sled plemenite lepote.

2. Priloga

Jakob Klemenčič, Marijan Pušavec: Alma M. Karlin: svetovljanka iz province. Ljubljana: Forum (Posebna izdaja revije Strip–burger. Zbirka Republika Strip, 22.), 2015.

Prazna stran

